ଆମେରିକା ପାଇଁ ଭବିଷ୍ୟତ ଏବଂ ୧୮ ଜୁଲାଇ, ୨୦୨୦ - ସଂଖ୍ୟା ଏକ

ଚୁକ୍ତିର ଗୁହାବାସୀମାନେ: ପୃଥିବୀର ଅନ୍ତେ ମୋଶା ଓ ଏଲିୟା

Jeff Pippenger
2023-08-23

ମୋଶେ ଓ ଏଲିୟା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀମୂଳକ ପ୍ରତୀକ; ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟାନୁସାରେ ସେମାନଙ୍କୁ ପୃଥକ୍ ପୃଥକ୍ ଏକକ ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ବୁଝାଯାଇପାରେ, କିମ୍ବା ଉଭୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରୁଥିବା ଏକ ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ମଧ୍ୟ ବୁଝାଯାଇପାରେ। ଦୁଇଜଣଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟରେ କୌଣସି ବିଷୟ ସ୍ଥିର ହୁଏ, ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଏଗାରୋ ଅଧ୍ୟାୟରେ ମୋଶେ ଓ ଏଲିୟା ପୁରାତନ ଓ ନୂତନ ନିୟମର ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ରୂପାନ୍ତର ପର୍ବତରେ, ଯାହା ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱିତୀୟ ଆଗମନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଏହି ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରତୀକ ରବିବାର-ବ୍ୟବସ୍ଥାର ସଙ୍କଟକାଳର ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉତାଳିଶ ହଜାରଙ୍କୁ (ଏଲିୟା) ଏବଂ ସହୀଦମାନଙ୍କୁ (ମୋଶେ) ଉଭୟଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ହୋରେବର ଗୁହାରେ, ଏକତ୍ର ପ୍ରତୀକ ଭାବେ, ସେମାନେ ଜଗତର ଶେଷକାଳରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ "ଶୁଣନ୍ତି," "ପଢ଼ନ୍ତି," ଏବଂ "ପାଳନ କରନ୍ତି," ଯାହା ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଚରିତ୍ରର ଏକ ପ୍ରକାଶନ ଏବଂ ଯାହାର ଭିତରେ ଜଣେ ଲାଓଦିକିୟାକୁ ଜଣେ ଫିଲାଦେଲଫିୟାନ୍‌ରେ ପରିଣତ କରିଦେବାର ଶକ୍ତି ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ଅଛି। ଅତିଶୀଘ୍ର, (ଅତ୍ୟନ୍ତ ଶୀଘ୍ର) ଏମିତି ଏକ ସମୟ ଆସିବ, ଯେତେବେଳେ ମୂର୍ଖ ଲାଓଦିକିୟା ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟମାନଙ୍କ ପାଇଁ "ତେଲ"ର ସୁବିଧା ନେବା ଆଉ ସମ୍ଭବ ରହିବ ନାହିଁ, ଯାହା "ଦେଖ, ବର ଆସୁଅଛନ୍ତି" ବୋଲି ଥିବା ରବକୁ ଯଥାଯଥ ଭାବରେ ସଡ଼ା ଦେବା ପାଇଁ ଆବଶ୍ୟକ।

> ମୋଶେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଦେଖ, ତୁମେ ମୋତେ କୁହୁଛ, 'ଏହି ଜନମାନଙ୍କୁ ଉପରକୁ ନେଇଯାଅ'; କିନ୍ତୁ ତୁମେ ମୋ ସହିତ କାହାକୁ ପଠାଇବ, ତାହା ମୋତେ ଜଣାଇନାହଁ। ତଥାପି ତୁମେ କହିଛ, 'ମୁଁ ତୁମକୁ ନାମକ୍ରମେ ଜାଣେ, ଏବଂ ତୁମେ ମୋ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୃପା ପାଇଛ।' ତେଣୁ ଏବେ, ମୁଁ ତୁମକୁ ବିନତି କରୁଛି, ଯଦି ମୁଁ ତୁମ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୃପା ପାଇଥାଏ, ତେବେ ଏବେ ମୋତେ ତୁମର ପଥ ଦେଖାଅ, ଯେଣୁ ମୁଁ ତୁମକୁ ଜାଣିପାରିବି, ଏବଂ ତୁମ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୃପା ପାଇପାରିବି; ଏହା ମଧ୍ୟ ବିଚାର କର ଯେ, ଏହି ଜାତି ତୁମର ଜନ।" ସେ କହିଲେ, "ମୋର ସନ୍ନିଧି ତୁମ ସହ ଯିବ, ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ବିଶ୍ରାମ ଦେବି।" ସେ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଯଦି ତୁମର ସନ୍ନିଧି ମୋ ସହିତ ନଯାଏ, ତେବେ ଆମକୁ ଏଠାରୁ ଉପରକୁ ନେଇଯିଅ ନାହିଁ। କାରଣ ଏଠାରେ କିପରି ଜଣାପଡିବ ଯେ ମୁଁ ଏବଂ ତୁମର ଜନ ତୁମ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୃପା ପାଇଛୁ? ଏହା କି ଏହିଥିରେ ନୁହେଁ ଯେ ତୁମେ ଆମ ସହିତ ଯାଅଛ? ଏହିପରି ମୁଁ ଏବଂ ତୁମର ଜନ ପୃଥିବୀର ପୃଷ୍ଠଭାଗରେ ଥିବା ସମସ୍ତ ଜନମାନଙ୍କଠାରୁ ପୃଥକ୍ କରାଯିବୁ।" ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶେଙ୍କୁ କହିଲେ, "ତୁମେ ଯେ କଥା କହିଛ, ମୁଁ ସେହି କଥା ମଧ୍ୟ କରିବି; କାରଣ ତୁମେ ମୋ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୃପା ପାଇଛ, ଏବଂ ମୁଁ ତୁମକୁ ନାମକ୍ରମେ ଜାଣେ।" ସେ କହିଲେ, "ମୁଁ ତୁମକୁ ବିନତି କରୁଛି, ତୁମର ମହିମା ମୋତେ ଦେଖାଅ।" ସେ କହିଲେ, "ମୁଁ ମୋର ସମସ୍ତ ମଙ୍ଗଳତାକୁ ତୁମ ସମ୍ମୁଖରେ ଗତି କରାଇବି, ଏବଂ ତୁମ ସମ୍ମୁଖରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମ ଘୋଷଣା କରିବି; ଯାହାପାଇଁ ମୁଁ କୃପାଳୁ ହେବି, ତାହାପାଇଁ ମୁଁ କୃପାଳୁ ହେବି, ଏବଂ ଯାହାପାଇଁ ମୁଁ ଦୟା ଦେଖାଇବି, ତାହାପାଇଁ ମୁଁ ଦୟା ଦେଖାଇବି।" ସେ ଆହୁରି କହିଲେ, "ତୁମେ ମୋର ମୁଖ ଦେଖିପାରିବ ନାହିଁ; କାରଣ କୌଣସି ମଣିଷ ମୋତେ ଦେଖି ବଞ୍ଚି ରହିପାରିବ ନାହିଁ।" ପୁନର୍ବାର ସଦାପ୍ରଭୁ କହିଲେ, "ଦେଖ, ମୋ ପାଖରେ ଗୋଟିଏ ସ୍ଥାନ ଅଛି, ଏବଂ ତୁମେ ଗୋଟିଏ ପାହାଡ଼ପଥର ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେବ। ଏବଂ ଏମିତି ହେବ, ଯେତେବେଳେ ମୋର ମହିମା ଗତି କରିଯିବ, ସେତେବେଳେ ମୁଁ ତୁମକୁ ସେହି ପାହାଡ଼ପଥରର ଫାଟରେ ରଖିବି, ଏବଂ ମୁଁ ଗତି କରୁଥିବା ବେଳେ ମୋର ହାତ ଦ୍ୱାରା ତୁମକୁ ଆବରଣ କରିବି; ପରେ ମୁଁ ମୋର ହାତ ହଟାଇଦେବି, ଏବଂ ତୁମେ ମୋର ପଶ୍ଚାତ୍ଭାଗ ଦେଖିବ; କିନ୍ତୁ ମୋର ମୁଖ ଦେଖାଯିବ ନାହିଁ।" ସଦାପ୍ରଭୁ ମୋଶେଙ୍କୁ କହିଲେ, "ପ୍ରଥମ ଫଳକଦୁଇଟି ପରି ତୁମେ ଦୁଇଟି ପାଥରର ଫଳକ କାଟ; ଏବଂ ତୁମେ ଯେ ପ୍ରଥମ ଫଳକଗୁଡ଼ିକ ଭାଙ୍ଗିଦେଇଥିଲ, ସେଗୁଡ଼ିକରେ ଯେ ବାକ୍ୟ ଥିଲା, ମୁଁ ଏହି ଫଳକଗୁଡ଼ିକ ଉପରେ ସେହି ବାକ୍ୟ ଲେଖିବି। ପ୍ରଭାତରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବ, ଏବଂ ପ୍ରଭାତରେ ସୀନୟ ପର୍ବତକୁ ଉଠିଆସି, ପର୍ବତଶିଖରରେ ସେଠାରେ ମୋ ସମ୍ମୁଖରେ ଉପସ୍ଥିତ ହେବ। କୌଣସି ମଣିଷ ତୁମ ସହିତ

> ଉପରକୁ ଆସିବ ନାହିଁ, ଏବଂ ସମଗ୍ର ପର୍ବତର କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ କାହାକୁ ଦେଖାଯିବ ନାହିଁ; ସେହି ପର୍ବତର ସମ୍ମୁଖରେ ମେଷପାଲ କିମ୍ବା ଗୋଧନମାନେ ମଧ୍ୟ ଚରିବେ ନାହିଁ।" ତେଣୁ ସେ ପ୍ରଥମ ଫଳକଦୁଇଟି ପରି ଦୁଇଟି ପାଥରର ଫଳକ କାଟିଲେ; ଏବଂ ମୋଶେ ପ୍ରଭାତେ ସକାଳୁ ଉଠି, ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ଯେପରି ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, ସେପରି ସୀନୟ ପର୍ବତକୁ ଉଠିଗଲେ, ଏବଂ ନିଜ ହାତରେ ସେହି ଦୁଇଟି ପାଥରର ଫଳକ ନେଲେ। ତେବେ ସଦାପ୍ରଭୁ ମେଘରେ ଅବତରଣ କରି, ସେଠାରେ ତାଙ୍କ ସହିତ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେଲେ, ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମ ଘୋଷଣା କଲେ। ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖଦେଇ ଗତି କରି ଘୋଷଣା କଲେ, "ସଦାପ୍ରଭୁ, ସଦାପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର, ଦୟାଳୁ ଓ କୃପାଳୁ, କ୍ରୋଧ କରିବାରେ ବିଳମ୍ବକାରୀ, ଏବଂ ମଙ୍ଗଳତା ଓ ସତ୍ୟରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ; ସହସ୍ର ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଦୟା ସଂରକ୍ଷଣ କରୁଥିବା, ଅଧର୍ମ, ଅପରାଧ ଓ ପାପ କ୍ଷମା କରୁଥିବା, ତଥାପି କୌଣସିପରି ଦୋଷୀକୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷ ଘୋଷଣା କରିବେ ନାହିଁ; ପିତାମାନଙ୍କ ଅଧର୍ମ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଉପରେ, ଏବଂ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଉପରେ, ତୃତୀୟ ଓ ଚତୁର୍ଥ ପୁରୁଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଆଣୁଥିବା।" ମୋଶେ ତୁରନ୍ତ ଶୀଘ୍ର କରି ପୃଥିବୀ ଦିଗକୁ ମୁଣ୍ଡ ନମାଇ ପ୍ରଣାମ କଲେ। ସେ କହିଲେ, "ହେ ପ୍ରଭୁ, ଯଦି ଏବେ ମୁଁ ତୁମ ଦୃଷ୍ଟିରେ କୃପା ପାଇଥାଏ, ତେବେ ମୋର ପ୍ରଭୁ, ମୁଁ ବିନତି କରୁଛି, ଆମ ମଧ୍ୟରେ ଗମନ କରନ୍ତୁ; କାରଣ ଏହା ଏକ କଠୋରଗ୍ରୀବା ଜନ; ଏବଂ ଆମ ଅଧର୍ମ ଓ ଆମ ପାପ କ୍ଷମା କରନ୍ତୁ, ଏବଂ ଆମକୁ ନିଜର ଉତ୍ତରାଧିକାରରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତୁ।" ସେ କହିଲେ, "ଦେଖ, ମୁଁ ଗୋଟିଏ ଚୁକ୍ତି କରୁଛି; ତୁମର ସମସ୍ତ ଜନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମୁଁ ଅଦ୍ଭୁତ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବି, ଯେପରି ସମସ୍ତ ପୃଥିବୀରେ କିମ୍ବା କୌଣସି ଜାତିମଧ୍ୟରେ କରାଯାଇନାହିଁ; ଏବଂ ଯେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମେ ଅଛ, ସେହି ସମସ୍ତ ଜନ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିବେ; କାରଣ ମୁଁ ତୁମ ସହିତ ଯାହା କରିବି, ତାହା ଭୟାନକ କଥା।" ଯାତ୍ରା ପୁସ୍ତକ 33:12–34:10.

ମୋଶା ପୃଥିବୀର ଶେଷକାଳରେ ଥିବା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଜନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ସେମାନେ ସେହିମାନେ, ଯେମାନେ ତଦନ୍ତମୂଳକ ବିଚାରର "ଶେଷ ଦିନମାନେ" ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ତାଙ୍କର "ପଥ" ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ବିନନ୍ତି କରନ୍ତି, ଯେପରି ସେମାନେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ "ଜାଣି" ପାରନ୍ତି; ଏବଂ ପ୍ରତିକ୍ରିୟାସ୍ୱରୂପ ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁଠାରୁ ଏମିତି ଉତ୍ତର ପ୍ରାପ୍ତ କରନ୍ତି, ଯାହାରେ ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ସମ୍ମିଳିତ ଅଛି ଯେ ତାଙ୍କର "ଉପସ୍ଥିତି" ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ଯିବ, ଏବଂ ଈଶ୍ୱର ସେହି ଲୋକମାନଙ୍କୁ "ବିଶ୍ରାମ" ଦେବେ।

> ଏହିପରି ପ୍ରଭୁ କହୁଛନ୍ତି, ପଥମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅ, ଏବଂ ଦେଖ, ଓ ପ୍ରାଚୀନ ପଥଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ପଚାର, କେଉଁଠାରେ ଭଲ ପଥ ଅଛି, ଏବଂ ସେହି ପଥରେ ଚାଲ; ତେବେ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ପ୍ରାଣ ପାଇଁ ବିଶ୍ରାମ ପାଇବ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କହିଲେ, ଆମେ ସେଥିରେ ଚାଲିବୁ ନାହିଁ। ଆହୁରି, ମୁଁ ତୁମ୍ଭମାନଙ୍କ ଉପରେ ପ୍ରହରୀମାନଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ କଲି, କହିଲି, ତୂରୀର ଧ୍ୱନିକୁ ଶୁଣ। କିନ୍ତୁ ସେମାନେ କହିଲେ, ଆମେ ଶୁଣିବୁ ନାହିଁ। ଯିରିମିୟ 6:16, 17.

ଯିରିମିୟ ଏମିତି ଏକ ଶ୍ରେଣୀକୁ ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି, ଯେଉଁମାନେ "ଦେଖିବାକୁ" ଓ "ଶୁଣିବାକୁ" ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି; ଏହିକାରଣରୁ ସେମାନେ ସେହି "ବିଶ୍ରାମ" ପ୍ରାପ୍ତ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଯାହା "ଶୁଭ ପଥ" ଖୋଜି ତାହାରେ "ଚାଲୁଥିବା" ଲୋକମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରାଯାଇଛି। ଯିଶାୟ ଏହି ବିଶ୍ରାମକୁ "ସତେଜତା" ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରନ୍ତି।

> ସେ କାହାକୁ ଜ୍ଞାନ ଶିଖାଇବେ? ଏବଂ କାହାକୁ ଶିକ୍ଷା ବୁଝାଇବେ? ଯେମାନେ ଦୁଧରୁ ବିରତ କରାଯାଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ସ୍ତନପାନରୁ ଦୂର କରାଯାଇଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ। କାରଣ ଆଜ୍ଞା ଉପରେ ଆଜ୍ଞା, ଆଜ୍ଞା ଉପରେ ଆଜ୍ଞା; ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି, ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି; ଏଠାରେ ଅଳ୍ପ, ଏବଂ ସେଠାରେ ଅଳ୍ପ। କାରଣ ତତଲା ଓଷ୍ଠଦ୍ୱାରା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଭାଷାରେ ସେ ଏହି ଜନଙ୍କ ସହିତ କଥା କହିବେ। ଯାହାଙ୍କୁ ସେ କହିଥିଲେ, ଏହା ହେଉଛି ସେହି ବିଶ୍ରାମ, ଯାହାଦ୍ୱାରା ତୁମେ କ୍ଲାନ୍ତକୁ ବିଶ୍ରାମ ଦେଇପାରିବ; ଏବଂ ଏହା ହେଉଛି ସେହି ସତେଜତା; ତଥାପି ସେମାନେ ଶୁଣିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କଲେ ନାହିଁ। କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଆଜ୍ଞା ଉପରେ ଆଜ୍ଞା, ଆଜ୍ଞା ଉପରେ ଆଜ୍ଞା; ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି, ପଙ୍କ୍ତି ଉପରେ ପଙ୍କ୍ତି; ଏଠାରେ ଅଳ୍ପ, ଏବଂ ସେଠାରେ ଅଳ୍ପ ହେଲା; ଯେଣୁ ସେମାନେ ଯାଇ, ପଛକୁ ପଡ଼ି, ଭଙ୍ଗିଯାଆନ୍ତୁ, ଫାନ୍ଦରେ ପଡ଼ନ୍ତୁ, ଏବଂ ଧରାପଡ଼ନ୍ତୁ। ଯିଶାଇୟ 28:9–13।

"ବିଶ୍ରାମ" ଏବଂ "ସତେଜତା" ଶେଷ ସଚେତନବାଣୀର ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରକାଶ କରାଯାଉଥିବା ସମୟରେ ଢାଳି ଦିଆଯାଉଥିବା ପରବର୍ତ୍ତୀ ବର୍ଷାକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ।

> "ତୃତୀୟ ସ୍ୱର୍ଗଦୂତଙ୍କର ବାର୍ତ୍ତା ଶେଷ ପର୍ଯ୍ୟାୟକୁ ପହଞ୍ଚୁଥିବା ସମୟକୁ ମୋତେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିଲା। ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ଶକ୍ତି ତାଙ୍କ ଜନମାନଙ୍କ ଉପରେ ବିରାଜ କରୁଥିଲା; ସେମାନେ ନିଜମାନଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ

> ସେମାନଙ୍କ   ସମ୍ମୁଖରେ ଥିବା ପରୀକ୍ଷ ।ର ଘଣ୍ଟ । ପାଇଁ ପ୍ର ସ୍ତ ୂତ ଥିଲେ। ସେମାନେ ଉତ୍ତ ର ବୃଷ୍ଟ ି, ଅର୍ଥାତ୍ ପ୍ର ଭୁଙ୍କ ସନ୍ନ ିଧିରୁ ଆସୁଥିବା ପୁନଃସ୍ଫୂର୍ତ୍ତ ିକରଣକୁ ଗ୍ର ହଣ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଜୀବନ୍ତ   ସାକ୍ଷ ୟ ପୁନର୍ଜୀବିତ ହୋଇଥିଲା। ଶେଷ ମହା ଚେତାବନୀ ସର୍ବତ୍ର   ଧ୍ୱ ନିତ ହୋଇଥିଲା, ଏବଂ ଯେମାନେ ଏହି ବାର୍ତ୍ତ ।କୁ ଗ୍ର ହଣ କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛ । କରିଲେ ନାହିଁ, ପୃଥିବୀର ସେହି ବାସିନ୍ଦ ।ମାନଙ୍କ ୁ ତାହା ଉତ୍ତେ   ଜିତ ଓ କ୍ରୁଦ୍ଧ   କରିଦେଇଥିଲା।" Early Writings, 279.

"ବିଶ୍ରାମ" କିମ୍ବା "ଶିତଳତା"ର ପ୍ରତିଜ୍ଞା, ଯାହା "ଅନ୍ତିମ ବର୍ଷା" ଅଟେ, ସେଥିରେ ଗୁହାରେ ମୋଶାଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ମଧ୍ୟ ସମ୍ମିଳିତ ଅଛି ଯେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ "ଉପସ୍ଥିତି" ତାଙ୍କ ଜନଙ୍କ ସହିତ ଯିବ।

> "ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ପେଣ୍ଟିକୋଷ୍ଟ ଦିନର କାର୍ଯ୍ୟସହ ସଦୃଶ ହେବ। ସୁସମାଚାରର ଆରମ୍ଭକାଳରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ବର୍ଷାଣରେ ଯେପରି 'ପୂର୍ବବର୍ଷା' ଦିଆଯାଇଥିଲା, ମୂଲ୍ୟବାନ ବୀଜର ଅଙ୍କୁରୋଦ୍ଗମ ଘଟାଇବା ପାଇଁ, ସେପରି ତାହାର ସମାପ୍ତିକାଳରେ ଫସଲର ପକ୍ୱାପାଇଁ 'ଅନ୍ତିମବର୍ଷା' ଦିଆଯିବ। 'ତେବେ ଆମେ ଜାଣିବୁ, ଯଦି ଆମେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ଜାଣିବା ପାଇଁ ଅନୁସରଣ କରିଥାଉ; ତାହାଙ୍କର ପ୍ରକାଶ ପ୍ରଭାତ ସଦୃଶ ନିଶ୍ଚିତ କରାଯାଇଛି; ଏବଂ ସେ ଆମ ପାଖକୁ ବର୍ଷାସଦୃଶ ଆସିବେ, ପୃଥିବୀ ଉପରେ ପଡୁଥିବା ପରବର୍ତ୍ତୀ ଓ ପୂର୍ବବର୍ଷା ସଦୃଶ।' (ହୋଶେୟ 6:3।) 'ଏହିହେତୁ, ହେ ସିଓନର ସନ୍ତାନମାନେ, ଆନନ୍ଦ କର, ଏବଂ ତୁମମାନଙ୍କର ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କଠାରେ ଉଲ୍ଲାସ କର; କାରଣ ସେ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯଥାଯଥ ପରିମାଣରେ ପୂର୍ବବର୍ଷା ଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେ ତୁମମାନଙ୍କ ପାଇଁ ବର୍ଷାକୁ, ଅର୍ଥାତ୍ ପୂର୍ବବର୍ଷା ଓ ଅନ୍ତିମବର୍ଷାକୁ, ବର୍ଷାଇବେ।' (ଯୋଏଲ 2:23।) 'ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ, ପରମେଶ୍ୱର କହୁଛନ୍ତି, ମୁଁ ସମସ୍ତ ଦେହ ଉପରେ ମୋର ଆତ୍ମାରୁ ବର୍ଷାଇବି।' 'ଏବଂ ଏପରି ହେବ ଯେ, ଯେକେହି ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମକୁ ଡାକିବ, ସେ ପରିତ୍ରାଣ ପାଇବ।' (ପ୍ରେରିତ 2:17, 21।) ସୁସମାଚାରର ମହାକାର୍ଯ୍ୟ ତାହାର ଆରମ୍ଭକୁ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିବା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତିର ପ୍ରକାଶଠାରୁ କମ ପ୍ରକାଶ ସହିତ ସମାପ୍ତ ହେବ ନାହିଁ। ସୁସମାଚାରର ଆରମ୍ଭରେ ପୂର୍ବବର୍ଷାର ବର୍ଷାଣରେ ଯେଭଳି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗୁଡ଼ିକ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା, ସେଗୁଡ଼ିକ ପୁନର୍ବାର ତାହାର ସମାପ୍ତିରେ ଅନ୍ତିମବର୍ଷାରେ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବାକୁ ଅଛି। ଏଠାରେ ସେହି 'ଶାନ୍ତିଦାୟକ ସମୟମାନ' ଅଛି, ଯାହାକୁ ପ୍ରେରିତ ପିତର ପ୍ରତ୍ୟାଶା କରି କହିଥିଲେ, 'ଅତଏବ, ତୁମେମାନେ ମନଫେରାଅ ଏବଂ ପରିବର୍ତ୍ତିତ ହଅ, ଯେଣୁ ତୁମମାନଙ୍କର ପାପଗୁଡ଼ିକ [ତଦନ୍ତମୂଳକ ବିଚାରରେ] ମିଟାଯାଉ, ଯେତେବେଳେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସନ୍ନିଧିରୁ ଶାନ୍ତିଦାୟକ ସମୟମାନ ଆସିବ; ଏବଂ ସେ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଠାଇବେ।' (ପ୍ରେରିତ 3:19–20।)"
>
> "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କର ସେବକମାନେ, ପବିତ୍ର ସମର୍ପଣରେ ଉଜ୍ଜ୍ୱଳିତ ଓ ଦୀପ୍ତିମାନ ମୁହଁମଣ୍ଡଳ ସହିତ, ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଆସିଥିବା ସନ୍ଦେଶକୁ ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ ସ୍ଥାନରୁ ସ୍ଥାନକୁ ଦ୍ରୁତଗତିରେ ଯିବେ। ପୃଥିବୀର ସର୍ବତ୍ର, ସହସ୍ର ସହସ୍ର କଣ୍ଠସ୍ୱର ଦ୍ୱାରା, ସେହି ସତର୍କବାଣୀ ଦିଆଯିବ। ଅଦ୍ଭୁତ କାର୍ଯ୍ୟ ସଂପାଦିତ ହେବ, ରୋଗୀମାନେ ସୁସ୍ଥ ହେବେ, ଏବଂ ଚିହ୍ନ ଓ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟମାନେ ବିଶ୍ୱାସୀମାନଙ୍କୁ ଅନୁସରଣ କରିବ। ଶୈତାନ ମଧ୍ୟ ମିଥ୍ୟା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକାର୍ଯ୍ୟମାନଙ୍କ ସହ କାର୍ଯ୍ୟ କରେ, ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କ ଦୃଷ୍ଟିସମ୍ମୁଖରେ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ଅଗ୍ନିକୁ ମଧ୍ୟ ଅବତରଣ କରାଏ। (ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ 13:13।) ଏହିପରି ଭାବେ ପୃଥିବୀର ନିବାସୀମାନେ ନିଜ ନିଜ ପକ୍ଷ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପ୍ରେରିତ ହେବେ।" The Great Controversy, 611, 612.

ସୁସମାଚାରର ଘୋଷଣାର ଆରମ୍ଭକାଳରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଯେ ଉଣ୍ଡାଳନ ହୋଇଥିଲା, ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କରେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ଉଣ୍ଡାଳନ ତାହାଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିରୂପିତ ହୋଇଛି। ଯେମାନେ ଆତ୍ମା ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କୁ କ'ଣ କହୁଛନ୍ତି ତାହା ଶୁଣିବେ ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ "ପ୍ରଭୁଙ୍କର ବାକ୍ୟ" ଏହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଥିଲା—ଜଗତର ଶେଷକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିବା ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସ-ରେଖାକୁ ଅନ୍ୟ ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସ-ରେଖା ସହ ଯୋଗ କରିବା। ଏହା ତାହାଠାରୁ କମ୍ କିଛି ନୁହେଁ, ଯେ କୌଣସି ବସ୍ତୁର ଶେଷ ତାହାର ଆରମ୍ଭ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିଚିତ୍ରିତ ହୋଇଥାଏ। ଏହି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମୂଳକ ନିୟମକୁ ମୂର୍ଖ ଲାଓଦିକିୟ ସପ୍ତମ-ଦିନ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ଲୋକମାନେ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି। ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଲେ, ଈଶ୍ୱର "ଜ୍ଞାନ ଶିଖାଇ" ପାରନ୍ତି, ଯାହାକୁ ଦାନିଏଲ କହନ୍ତି ଯେ ଶେଷକାଳରେ ଏହା ବୃଦ୍ଧି ପାଏ, ଏବଂ ସେହି ଏକେ ଜ୍ଞାନ ବିଷୟରେ ହୋଶେୟ କହନ୍ତି ଯେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ତାହାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରିବାଦ୍ୱାରା ନଷ୍ଟ ହେଉଛନ୍ତି। ଯିଶାୟ ଓ ଯିରେମିୟରେ ଥିବା ସେହି ଶ୍ରେଣୀ, ଯେମାନେ ଶୁଣିବା କିମ୍ବା ଦେଖିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ସେମାନେ "ସତେଜତା"କୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି; ଏହିଯେ ସେହି "ବିଶ୍ରାମ" ଯାହାକୁ ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କର "ଶେଷ ଦିନ"ର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଦେବେ ବୋଲି ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଛନ୍ତି, ଯେପରି ସେମାନେ ଦିନମାନଙ୍କର ଶେଷରେ ଥିବା ସଙ୍କଟକୁ ସୁରକ୍ଷିତ ଭାବରେ ଅତିକ୍ରମ କରିପାରନ୍ତି।

ପରମେଶ୍ୱର ମୋଶାଙ୍କୁ ଯେ "ପ୍ରଭୁଙ୍କ ନାମ" (ଚରିତ୍ର) ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ, ସେହି ନାମ ଏହା ଥିଲା ଯେ "ପ୍ରଭୁ ପରମେଶ୍ୱର" "ଦୟାଳୁ ଓ କୃପାମୟ, ଦୀର୍ଘସହିଷ୍ଣୁ, ଏବଂ ମଙ୍ଗଳ ଓ ସତ୍ୟରେ ପ୍ରଚୁର।" ତାଙ୍କର ଚରିତ୍ର ହେଉଛି ଦୟା ଓ ସତ୍ୟ। ତାଙ୍କର ଚରିତ୍ରକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ସତ୍ୟ ସଦା ତାଙ୍କର ଦୟା ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ରହେ, କାରଣ ପରମେଶ୍ୱର ପ୍ରଥମେ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିଜ ଦୟା ପ୍ରୟୋଗ ନ କରିଲେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ତାଙ୍କର ସତ୍ୟକୁ ବୁଝି ପାରିବେ ନାହିଁ; କାରଣ ସମସ୍ତେ ପାପ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ମହିମା (ଚରିତ୍ର) ଠାରୁ ବଞ୍ଚିତ ହୋଇଛନ୍ତି। ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଅଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗା ଅଟନ୍ତି ବୋଲି ଯେ ସତ୍ୟ, ସେହି ସତ୍ୟକୁ ସେମାନେ ଚିହ୍ନିଥାନ୍ତି ଏବଂ ପାଳନ କରିଥାନ୍ତି, ଯେମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମ ଓ ପାପ ପରମେଶ୍ୱର କ୍ଷମା କରିଛନ୍ତି। ସେହି କ୍ଷମା ତଦନ୍ତମୂଳକ ବିଚାରର ଶେଷ ଦୃଶ୍ୟମାନରେ ଘଟେ। ଯେମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ସେ ନିଜ ଦୟା ପ୍ରୟୋଗ କରନ୍ତି, ଏପରିକରେ ସେମାନଙ୍କର ପାପକୁ କ୍ଷମା କରି, ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଉତ୍ତରାଧିକାରରୂପେ ଗ୍ରହଣ କରନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ସହ ଏକ ଚୁକ୍ତିରେ ପ୍ରବେଶ କରନ୍ତି।

> "ଏହି ପୃଥିବୀର ଇତିହାସର ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଆଜ୍ଞାପାଳନକାରୀ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କ ସହିତ ତାଙ୍କର ଚୁକ୍ତି ପୁନର୍ନବୀକୃତ ହେବାକୁ ଅଛି।" Review and Herald, February 26, 1914.

ମୋଶିଙ୍କୁ ସହିତ ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନେ ତଦନ୍ତମୂଳକ ନ୍ୟାୟବିଚାରର ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରୁଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କ ସହିତ ନିଜର ଚୁକ୍ତିକୁ ପୁନର୍ନବୀକୃତ କରିବେ, ଯେମାନେ ଏକ ଲକ୍ଷ ଚଉଳିଶ ହଜାର ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ। ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ସେହି ଚୁକ୍ତି ସ୍ଥାପିତ ହେବ, ପରମେଶ୍ୱର "ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟକର କାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ, ଯେପରି ସମଗ୍ର ପୃଥିବୀରେ କିମ୍ବା କୌଣସି ଜାତିରେ କେବେ କରାଯାଇନାହିଁ; ଏବଂ ଯେ ଲୋକମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ତୁମେ ଅଛ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଖିବେ; କାରଣ ମୁଁ ତୁମ ସହିତ ଯାହା କରିବି, ସେହା ଭୟଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ହେବ।"

ସିନାଇ ପର୍ବତ ବୋଲି ମଧ ପରିଚିତ ହୋରେବ ପର୍ବତରେ ମୋଶାଙ୍କର ଗୁହା-ଅନୁଭବ, ଦେବଙ୍କ ଜନଙ୍କ ସହିତ ମୋଶାଙ୍କର ସଂଘର୍ଷର ପ୍ରସଙ୍ଗଭିତ୍ତିରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଥିଲା। ତାଙ୍କର ସଂଘର୍ଷ ଥିଲା ଦେବ ତାଙ୍କୁ ଯେ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ, ତାହା ସମ୍ପାଦନ କରିବା ପାଇଁ। ମୋଶା ଜଗତ ପାଇଁ ଦେବଙ୍କ ସନ୍ଦେଶ ସମ୍ପର୍କରେ ଏକ ସଂଘର୍ଷରେ ନିମଗ୍ନ ଥିଲେ। ପ୍ରଭୁ ମୋଶାଙ୍କୁ ନିଜ ମହିମା ଦେଖାଇବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ, ଆମେ ଦେଖୁଛୁ ଯେ ମୋଶା ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତର୍କ ବ୍ୟବହାର କରୁଛନ୍ତି, ଏହା ସୂଚନା କରି ଯେ, ଯଦି ପ୍ରଭୁ ସେହି ବିଦ୍ରୋହୀମାନଙ୍କୁ ନଷ୍ଟ କରିଦେଇଥାନ୍ତେ, ଯେମାନେ ନିକଟତମ ସମୟରେ ଆରୋନଙ୍କ ସୁବର୍ଣ୍ଣ ବଛୁରକୁ ଘିରି ନୃତ୍ୟ କରୁଥିଲେ, ତେବେ ସେହି ବିଦ୍ରୋହୀମାନଙ୍କର ବିନାଶ ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ବିନାଶ କରିଦେଇଥାନ୍ତା, ଯାହା ଦେବଙ୍କ ଶକ୍ତିକୁ ପରିଚିହ୍ନିତ କରୁଥିଲା।

> ପରମେଶ୍ୱର ମୋଶାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ମୁଁ ଏହି ପ୍ରଜାକୁ ଦେଖିଅଛି, ଏବଂ ଦେଖ, ଏହା ଏକ କଠୋରଗ୍ରୀବ ପ୍ରଜା; ଅତଏବ ଏବେ ମୋତେ ଛାଡ଼ି ଦେ, ଯେଣ୍ଡାରେ ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମୋର କ୍ରୋଧ ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେଉ, ଏବଂ ମୁଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଃଶେଷ କରିଦିଏ; ଏବଂ ମୁଁ ତୋତେ ଏକ ମହାନ ଜାତି କରିବି।" କିନ୍ତୁ ମୋଶା ତାଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କୁ ବିନୟ କରି କହିଲେ, "ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମେ ଯେ ତୁମର ପ୍ରଜାକୁ ବଡ଼ ଶକ୍ତି ଏବଂ ପରାକ୍ରମୀ ହାତରେ ମିଶର ଦେଶରୁ ବାହାର କରି ଆଣିଛ, ସେମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ତୁମ କ୍ରୋଧ କାହିଁକି ପ୍ରଜ୍ୱଳିତ ହେବ? ମିଶରୀୟମାନେ କାହିଁକି କହିବେ ଏବଂ କହିବେ, 'ଅମଙ୍ଗଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ବାହାର କରିଲା, ପର୍ବତମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କୁ ବଧ କରିବା ପାଇଁ, ଏବଂ ପୃଥିବୀର ପୃଷ୍ଠରୁ ସେମାନଙ୍କୁ ନାଶ କରିବା ପାଇଁ'? ତୁମର ପ୍ରଚଣ୍ଡ କ୍ରୋଧରୁ ଫେରିଆସ, ଏବଂ ତୁମର ପ୍ରଜା ବିରୁଦ୍ଧରେ ଏହି ଅମଙ୍ଗଳ ବିଷୟରେ ଅନୁତାପ କର। ତୁମର ଦାସ ଅବ୍ରାହାମ୍, ଇସ୍‌ହାକ ଓ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କର, ଯେମାନଙ୍କୁ ତୁମେ ନିଜ ସ୍ୱୟଂଙ୍କ ନାମରେ ଶପଥ କରି କହିଥିଲା, 'ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନକୁ ଆକାଶର ତାରାମାନଙ୍କ ପରି ବଢ଼ାଇବି, ଏବଂ ଏହି ସମସ୍ତ ଦେଶ, ଯାହା ବିଷୟରେ ମୁଁ କହିଅଛି, ମୁଁ ତୁମମାନଙ୍କର ସନ୍ତାନକୁ ଦେବି, ଏବଂ ସେମାନେ ତାହାକୁ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ଅଧିକାର କରିବେ।'" ତେଣୁ ପରମେଶ୍ୱର ତାଙ୍କ ପ୍ରଜାଙ୍କୁ ଯେଉଁ ଅମଙ୍ଗଳ କରିବେ ବୋଲି ଭାବିଥିଲେ, ସେହି ବିଷୟରେ ଅନୁତାପ କଲେ। ଯାତ୍ରାପୁସ୍ତକ ୩୨:୯–୧୪।

ମୋଶାଙ୍କ ଗୁହା-ଅନୁଭବରେ ସେହି ସନ୍ଦେ ଶ ସମ୍ମ ିଳିତ ଅଛି, ଯାହାକି ମୋଶାଙ୍କ ୁ ବିଶ୍ୱ ସମ୍ମୁଖରେ ପ୍ର ସ୍ତ ୁତ କରିବା ପାଇଁ ନିୟୋଜିତ କରାଯାଇଥିଲା। ପ୍ର ଭୁ ମୋଶାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖ ଦିଆଇଁ ଗମନ କରି ନିଜ ଚରିତ୍ର ଘୋଷଣା କରିଥିବା ସାକ୍ଷ ୍ୟ କୁ, ଈଶ୍ୱ ରଙ୍କ ବିଦ୍ରେ ାହୀ (ଲାଓଡିକୀୟ) ଲୋକମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଥିବା ଏକ ଆଭ୍ୟ ନ୍ତ ରୀଣ ସନ୍ଦେ ଶର ପ୍ର ସଙ୍ଗ ମଧ ରେ ସ୍ଥ

ଦିଆଯାଇଛି; ଏବଂ ଏଲିୟାଙ୍କ ଗୁହା-ଅନୁଭବର ପ୍ର ସଙ୍ଗ କୁ ଯେଜେବେଲ୍ ସହ ତାଙ୍କ ର ସଂଘର୍ଷ, ଅର୍ଥାତ୍ ଯୁକ୍ତ ରାଷ୍ଟ୍ର, ପାପତନ୍ତ୍ର ଓ ଜାତିସଂଘର ତ୍ରିମୁଖୀ ସଂଘଟନର ପ୍ର ସଙ୍ଗ ମଧ୍ୟ ରେ ସ୍ଥା ପିତ କରାଯାଇଥିଲା। ଏଥିରୁ ଗୋଟିଏ କଳିସିଆ ପାଇଁ ଆଭ୍ୟ ନ୍ତ ରୀଣ ସନ୍ଦେ ଶକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଅନ୍ୟ ଟି ବିଶ୍ୱ ପାଇଁ ବାହ୍ୟ ସନ୍ଦେ ଶକୁ; କିନ୍ତୁ ମୋଶା ଓ ଏଲିୟାଙ୍କ ଏହି ଦୁଇ ସାକ୍ଷ୍ୟ ହୋରେବର ସେହି ଏକେଇ ଗୁହାରେ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ସେମାନେ ଉଭୟେ ଜଗତର ଶେଷକାଳରେ ସେହି ଗୁହାରେ ପ୍ର ତିନିଧିତ ହୋଇଛନ୍ତି।

> ଏଲିୟା ଯାହା କରିଥିଲେ ସବୁ, ଏବଂ ସେ କିପରି ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାଙ୍କୁ ଖଡ୍ଗଦ୍ୱାରା ବଧ କରିଥିଲେ, ତାହା ସବୁ ଆହାବ ଯେଜେବେଲଙ୍କୁ କହିଲେ। ତେବେ ଯେଜେବେଲ ଏଲିୟାଙ୍କ ପାଖକୁ ଜଣେ ଦୂତ ପଠାଇ କହିଲେ, "ଆସନ୍ତାକାଲି ଏହି ସମୟରେ ମୁଁ ଯଦି ତୋର ପ୍ରାଣକୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ଜଣେର ପ୍ରାଣ ପରି ନ କରେ, ତେବେ ଦେବତାମାନେ ମୋ ପ୍ରତି ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ କରନ୍ତୁ।" ସେ ଏହା ଦେଖି ଉଠିଲେ ଏବଂ ପ୍ରାଣରକ୍ଷା ପାଇଁ ଯାଇ ଯିହୂଦାର ଅଧୀନ ବେଏରଶେବାକୁ ପହଞ୍ଚି ସେଠାରେ ନିଜ ସେବକକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ନିଜେ ମରୁଭୂମିରେ ଏକ ଦିନର ପଥ ଚାଲିଗଲେ, ଏବଂ ଯାଇ ଜଣେ ଝାଉଗଛ ତଳେ ବସିଲେ; ଏବଂ ସେ ନିଜ ପାଇଁ ମୃତ୍ୟୁ ଆକାଙ୍କ୍ଷା କରି କହିଲେ, "ଏତିକି ଯଥେଷ୍ଟ; ଏବେ, ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ମୋ ପ୍ରାଣକୁ ନେଇ ନିଅ, କାରଣ ମୁଁ ମୋର ପିତୃପୁରୁଷମାନଙ୍କଠାରୁ ଭଲ ନୁହେଁ।" ସେ ଝାଉଗଛ ତଳେ ଶୋଇ ନିଦ୍ରାଗ୍ରସ୍ତ ଥିବାବେଳେ, ଦେଖ, ଜଣେ ଦୂତ ତାଙ୍କୁ ସ୍ପର୍ଶ କରି କହିଲେ, "ଉଠି ଭୋଜନ କର।" ସେ ଚାହିଁ ଦେଖିଲେ, ଆଉ ଦେଖ, ତାଙ୍କ ମୁଣ୍ଡପାଖରେ ଅଙ୍ଗାର ଉପରେ ପକାଯାଇଥିବା ଏକ ପିଠା ଓ ଜଳଭରା ଏକ ଘଟି ରହିଛି। ସେ ଭୋଜନ କଲେ ଏବଂ ଜଳ ପାନ କରି ପୁନର୍ବାର ଶୋଇପଡ଼ିଲେ। ପଛରେ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ଦୂତ ଦ୍ୱିତୀୟଥର ଆସି ତାଙ୍କୁ ସ୍ପର୍ଶ କରି କହିଲେ, "ଉଠି ଭୋଜନ କର; କାରଣ ଏହି ଯାତ୍ରା ତୋ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୀର୍ଘ।" ତାହାପରେ ସେ ଉଠି ଭୋଜନ କଲେ ଓ ଜଳ ପାନ କଲେ, ଏବଂ ସେହି ଭୋଜନର ଶକ୍ତିରେ ଚାଳିଶ ଦିନ ଓ ଚାଳିଶ ରାତି ଚାଲି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପର୍ବତ ହୋରେବକୁ ପହଞ୍ଚିଲେ। ସେ ସେଠାରେ ଜଣେ ଗୁହାକୁ ଆସି ସେଠି ରାତି କାଟିଲେ; ଏବଂ ଦେଖ, ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି ତାଙ୍କୁ କହିଲା, "ହେ ଏଲିୟା, ତୁମେ ଏଠାରେ କ'ଣ କରୁଛ?" ସେ କହିଲେ, "ମୁଁ ସେନାଗଣଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସାହୀ ହୋଇଆସିଛି; କାରଣ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନେ ତୁମର ନିୟମ-ଚୁକ୍ତି ତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି, ତୁମର ବେଦୀଗୁଡ଼ିକୁ ଭଙ୍ଗି ଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ଖଡ୍ଗଦ୍ୱାରା ବଧ କରିଛନ୍ତି; ଆଉ ମୁଁ, କେବଳ ମୁଁ ଏକା ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଛି; ଏବଂ ସେମାନେ ମୋର ପ୍ରାଣ ନେବା ପାଇଁ ତାହାର ଖୋଜ କରୁଛନ୍ତି।" ସେ କହିଲେ, "ବାହାରକୁ ଯାଅ, ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ପର୍ବତ ଉପରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅ।" ଆଉ ଦେଖ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ଯାଉଥିଲେ, ଏବଂ ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ମହାନ ଓ ପ୍ରବଳ ବାତ୍ୟା ପର୍ବତଗୁଡ଼ିକୁ ଫାଡ଼ି ଦେଉଥିଲା ଓ ପାହାଡ଼ଶିଳାମାନଙ୍କୁ ଖଣ୍ଡଖଣ୍ଡ କରୁଥିଲା; କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ସେହି ବାତ୍ୟାରେ ନଥିଲେ। ବାତ୍ୟାର ପରେ ଭୂମିକମ୍ପ ହେଲା; କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଭୂମିକମ୍ପରେ ନଥିଲେ। ଭୂମିକମ୍ପର ପରେ ଅଗ୍ନି ହେଲା; କିନ୍ତୁ ସଦାପ୍ରଭୁ ଅଗ୍ନିରେ ନଥିଲେ; ଏବଂ ଅଗ୍ନିର ପରେ ଏକ କ୍ଷୀଣ ମୃଦୁ ସ୍ୱର ହେଲା। ଏଲିୟା ତାହା ଶୁଣିବାମାତ୍ରେ ନିଜ ଚାଦରରେ ମୁହଁ ଢାଙ୍କି ବାହାରକୁ ଆସି ଗୁହାର ପ୍ରବେଶମୁଖରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହେଲେ। ଆଉ ଦେଖ, ଏକ ସ୍ୱର ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସି କହିଲା, "ହେ ଏଲିୟା, ତୁମେ ଏଠାରେ କ'ଣ କରୁଛ?" ସେ କହିଲେ, "ମୁଁ ସେନାଗଣଙ୍କ ପରମେଶ୍ୱର ସଦାପ୍ରଭୁଙ୍କ ପାଇଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଉତ୍ସାହୀ ହୋଇଆସିଛି; କାରଣ ଇସ୍ରାଏଲ ସନ୍ତାନମାନେ ତୁମର ନିୟମ-ଚୁକ୍ତି ତ୍ୟାଗ କରିଛନ୍ତି, ତୁମର ବେଦୀଗୁଡ଼ିକୁ ଭଙ୍ଗି ଦେଇଛନ୍ତି, ଏବଂ ତୁମର ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ଖଡ୍ଗଦ୍ୱାରା ବଧ କରିଛନ୍ତି; ଆଉ ମୁଁ, କେବଳ ମୁଁ ଏକା ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଛି; ଏବଂ ସେମାନେ ମୋର ପ୍ରାଣ ନେବା ପାଇଁ ତାହାର ଖୋଜ କରୁଛନ୍ତି।" ତେବେ ସଦାପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ କହିଲେ, "ଯାଅ, ତୁମର ପଥରେ ଫେରି ଦମାସ୍କସର ମରୁଭୂମିକୁ ଯାଅ; ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ତୁମେ ସେଠାକୁ ପହଞ୍ଚିବ, ହଜାଏଲଙ୍କୁ ସିରିୟାର ରାଜା ହେବା ପାଇଁ ଅଭିଷେକ କର। ଆଉ ନିମ୍ଶୀର ପୁତ୍ର ଯେହୂଙ୍କୁ ଇସ୍ରାଏଲର ରାଜା ହେବା ପାଇଁ ଅଭିଷେକ କରିବ; ଏବଂ ଆବେଲମହୋଲାର ଶାଫାଟର ପୁତ୍ର ଏଲିଶାଙ୍କୁ ତୁମର ସ୍ଥାନରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍‌ବକ୍ତା ହେବା ପାଇଁ ଅଭିଷେକ କରିବ। ତାହାପରେ ଏମିତି ହେବ, ଯେ ହଜାଏଲର ଖଡ୍ଗରୁ ଯେ ରକ୍ଷା ପାଇବ, ତାହାକୁ ଯେହୂ ବଧ କରିବ; ଏବଂ ଯେହୂର ଖଡ୍ଗରୁ ଯେ ରକ୍ଷା ପାଇବ, ତାହାକୁ ଏଲିଶା ବଧ କରିବ। ତଥାପି ମୁଁ ଇସ୍ରାଏଲରେ ନିଜ ପାଇଁ ସାତ ହଜାର ଲୋକ ଅବଶିଷ୍ଟ ରଖିଛି—ସେମାନଙ୍କ ସମସ୍ତ ଜାଣୁ ବାଆଲଙ୍କ ପାଖରେ ନମିନାହିଁ, ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରତ୍ୟେକ ମୁଖ ତାହାକୁ ଚୁମ୍ବନ କରିନାହିଁ।" 1 ରାଜାବଳୀ 19:1–18.

ଏଲିୟାଙ୍କ ର ଗୁହା-ଅନୁଭବ ଏହାଙ୍କୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରେ ଯେ, ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ର ଷ୍ଟା ସନ୍ଦେ ଶ ସମ୍ପ ର୍କରେ ଓ ତାଙ୍କ ର ସନ୍ଦେ ଶ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ ର ଧାରିତ ପ୍ର ଭାବ ସମ୍ପ ର୍କରେ ନିରୁତ୍ସା ହିତ ହୋଇଥିଲେ। ମୋଶା ଦେବଙ୍କ ଘୋଷିତ ସନ୍ଦେ ଶକୁ ସମର୍ଥନ

କରୁଥିଲେ, ଏବଂ ଏଲିୟା ସେହି ସନ୍ଦେ ଶକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଇଥିଲେ। ଏହା ସେହି ଏକେ ସନ୍ଦେ ଶ, ଏତିକି ଅପବାଦ ସହିତ ଯେ, ଏକଟି କଳିସିଆ ସମ୍ବନ୍ଧ ରେ ଆନ୍ତ ରିକ ଓ ଅନ୍ୟ ଟି କଳିସିଆର ବାହ୍ୟ । ତଥାପି ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ୱ ାଣୀଗତ ଭାବରେ, ସେମାନେ ଏକତ୍ର ମିଶି ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ଅଧ ାୟ ଅଠାରର ଦ୍ୱ ିମୁଖୀ ସନ୍ଦେ ଶକୁ ଚିତ୍ର ିତ କରୁଛନ୍ତ ି। ଗୁହା ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ିତ ସମସ୍ତ ସତ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ବିଷୟରେ ମୋତେ ଯାହା ଜୋର ଦେଇ କହିବାକୁ ଆବଶ୍ୟ କ, ସେହି ହେଲା ଯେ "ଶେଷ ଦିନମାନ" ମଧ ରେ, ଯେକୌଣସି ଘଟଣାରେ ବ୍ୟ କ୍ତ ହେଉଥିବା ନିରୁତ୍ସ ାହ ସନ୍ଦେ ଶ ଏବଂ ତାହାର ପ୍ର ଭାବକୁ ନେଇ ହୁଏ।

ମୋଶା ଓ ଏଲିୟା ଉଭୟେ ସେମାନଙ୍କର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯେମାନେ "ପ୍ରଭୁଙ୍କ ବାକ୍ୟ" ବୋଲିଥିବା "ଶବ୍ଦ"କୁ "ଶୁଣନ୍ତି" ଏବଂ "ଦେଖନ୍ତି"। ସେହି "ବାକ୍ୟ" ତାଙ୍କର କୃପା ଓ ସତ୍ୟର ସ୍ୱଭାବକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଗୀତକାର ମଧ୍ୟ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର କୃପା, ଅର୍ଥାତ୍ ତାଙ୍କର ସ୍ୱଭାବ, ଦେଖାଇବା ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରନ୍ତି। ତାଙ୍କର "କୃପା"କୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ, ଗୀତକାର ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରନ୍ତି ଯେ ସେ ଆତ୍ମା ଯାହା କଳିସିୟାମାନଙ୍କୁ କହୁଛନ୍ତି, ତାହାକୁ "ଶୁଣିବେ"।

> ପ୍ରଧାନ ସଙ୍ଗୀତକାରଙ୍କ ପାଇଁ, କୋରହର ପୁତ୍ରମାନଙ୍କର ଗୀତସଂହିତା। ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ତୁମେ ତୁମର ଦେଶ ପ୍ରତି ଅନୁଗ୍ରହଶୀଳ ହୋଇଛ; ତୁମେ ଯାକୁବଙ୍କର ବନ୍ଦିତ୍ୱକୁ ଫେରାଇ ଆଣିଛ [ଉଲଟାଇ ଦେଇଛ]। ତୁମେ ତୁମର ଲୋକମାନଙ୍କର ଅଧର୍ମକୁ କ୍ଷମା କରିଛ, ତୁମେ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ପାପକୁ ଆବୃତ କରିଛ। ସେଲା। ତୁମେ ତୁମର ସମସ୍ତ କ୍ରୋଧକୁ ଦୂର କରିଛ; ତୁମର ରୋଷର ପ୍ରଚଣ୍ଡତାରୁ ଫେରିଆସିଛ। ହେ ଆମ ପରିତ୍ରାଣର ଈଶ୍ୱର, ଆମକୁ ଫେରାଅ, ଏବଂ ଆମ ପ୍ରତି ତୁମର କ୍ରୋଧକୁ ନିବୃତ୍ତ କର। ତୁମେ କି ସଦାସର୍ବଦା ଆମ ପ୍ରତି କ୍ରୁଦ୍ଧ ରହିବ? ତୁମେ କି ପିଢ଼ିରୁ ପିଢ଼ି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତୁମର କ୍ରୋଧକୁ ଦୀର୍ଘ କରିବ? ତୁମେ କି ପୁନର୍ବାର ଆମକୁ ସଜୀବ କରିବ ନାହିଁ, ଯେଣୁ ତୁମର ଲୋକମାନେ ତୁମରେ ଆନନ୍ଦ କରନ୍ତି? ହେ ସଦାପ୍ରଭୁ, ଆମକୁ ତୁମର କରୁଣା ଦେଖାଅ, ଏବଂ ତୁମର ପରିତ୍ରାଣ ଆମକୁ ପ୍ରଦାନ କର। ମୁଁ ଶୁଣିବି, ପ୍ରଭୁ ଈଶ୍ୱର କ'ଣ କହିବେ; କାରଣ ସେ ତାଙ୍କର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଓ ତାଙ୍କର ପବିତ୍ରମାନଙ୍କୁ ଶାନ୍ତିର କଥା କହିବେ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପୁନର୍ବାର ମୂର୍ଖତାକୁ ଫେରି ନ ଯାଆନ୍ତୁ। ନିଶ୍ଚୟ, ଯେମାନେ ତାଙ୍କୁ ଭୟ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ନିକଟରେ ତାଙ୍କର ପରିତ୍ରାଣ ସମୀପବର୍ତ୍ତୀ; ଯେଣୁ ମହିମା ଆମ ଦେଶରେ ବାସ କରୁ। କରୁଣା ଓ ସତ୍ୟ ପରସ୍ପର ସାକ୍ଷାତ କରିଛି; ଧର୍ମ ଓ ଶାନ୍ତି ପରସ୍ପରକୁ ଚୁମ୍ବନ କରିଛି। ସତ୍ୟ ପୃଥିବୀରୁ ଅଙ୍କୁରିତ ହେବ; ଏବଂ ଧର୍ମ ସ୍ୱର୍ଗରୁ ନିରୀକ୍ଷଣ କରିବ। ହଁ, ସଦାପ୍ରଭୁ ଯାହା ଶୁଭ ତାହା ଦାନ କରିବେ; ଏବଂ ଆମର ଦେଶ ତାହାର ବୃଦ୍ଧି ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବ। ଧର୍ମ ତାଙ୍କର ଆଗରେ ଚାଲିବ; ଏବଂ ଆମକୁ ତାଙ୍କର ପଦଚିହ୍ନମାନଙ୍କର ପଥରେ ସ୍ଥାପନ କରିବ। ଗୀତସଂହିତା ୫୫:1–13.

ଧ୍ୟାନ ଦିଅନ୍ତୁ ଯେ "ଦୟା ଓ ସତ୍ୟ," (ଏବଂ "ସତ୍ୟ" ହେଉଛି ସେହି ହିବ୍ରୁ ଶବ୍ଦ 'emet' ଯାହାକୁ ଆମେ ଉଲ୍ଲେଖ କରୁଥିଲୁ) ଯାହା ଧାର୍ମିକତା ଓ ଶାନ୍ତିକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ, ସେମାନେ "ଚୁମ୍ବନ" କରିଛନ୍ତି। ସେମାନେ ଏକତ୍ର ଯୋଡ଼ାଯାଇଛନ୍ତି। ଗୀତକାର ନିଜର ଗୀତକୁ ତଦନ୍ତମୂଳକ ବିଚାରର ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ପରମେଶ୍ୱର ନିଜ "ଲୋକଙ୍କର ଅଧର୍ମକୁ କ୍ଷମା କରିଛନ୍ତି।" ଅନୁରୋଧ ଏହା ଯେ ପ୍ରଭୁ ନିଜ ଲୋକଙ୍କୁ "ପୁନର୍ଜୀବିତ" କରିବେ।

> "ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କର ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ଅଧୀନରେ ଏକ ପୁନରୁଜ୍ଜୀବନ ଓ ଏକ ସଂସ୍କାର ଘଟିବା ଆବଶ୍ୟକ। ପୁନରୁଜ୍ଜୀବନ ଓ ସଂସ୍କାର ଦୁଇଟି ଭିନ୍ନ ବିଷୟ। ପୁନରୁଜ୍ଜୀବନର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଆତ୍ମିକ ଜୀବନର ନବୀକରଣ, ମନ ଓ ହୃଦୟର ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକର ସଜୀବତା, ଆତ୍ମିକ ମୃତ୍ୟୁରୁ ଏକ ପୁନରୁତ୍ଥାନ। ସଂସ୍କାରର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଏକ ପୁନର୍ଗଠନ, ଧାରଣା ଓ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ, ଅଭ୍ୟାସ ଓ ଆଚରଣରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ। ଯଦି ସଂସ୍କାର ଆତ୍ମାଙ୍କର ପୁନରୁଜ୍ଜୀବନ ସହିତ ସଂଯୁକ୍ତ ନ ହୁଏ, ତେବେ ସେହି ସଂସ୍କାର ଧାର୍ମିକତାର ଉତ୍ତମ ଫଳ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିବ ନାହିଁ। ପୁନରୁଜ୍ଜୀବନ ଓ ସଂସ୍କାର ନିଜନିଜ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କାର୍ଯ୍ୟ ସମ୍ପାଦନ କରିବାକୁ ଥିବାବେଳେ, ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ସମୟରେ ସେମାନେ ପରସ୍ପରରେ ମିଶିଯିବା ଆବଶ୍ୟକ।" Selected Messages, book 1, 128.

ଗୀତକାର ଯେ "ପୁନର୍ଜୀବନ" ପାଇଁ ପ୍ର ାର୍ଥନା କରୁଛନ୍ତ ି, ତାହା ଏମିତି ଜଣେ ବ୍ୟ କ୍ତ ିଙ୍କ ର ଅନୁରୋଧକୁ ସୂଚିତ କରେ, ଯିଏ ଜାଣେ ଯେ ସେ ମୃତ। ଗୀତକାର ଯେ ପୁନର୍ଜୀବନ ପାଇଁ ପ୍ର ାର୍ଥନା କରୁଛନ୍ତ ି, ତାହା ଜଣେ ଲାଓଦିକିୟ ପାଇଁ ପ୍ର ାର୍ଥନା କରିବାକୁ ଅତ୍ୟ ନ୍ତ କଠିନ ଅନୁରୋଧ, କାରଣ ଜଣେ ଲାଓଦିକିୟ ଏହା ସମ୍ବନ୍ଧ ରେ ଅବଗତ ନୁହେଁ ଯେ ସେ ଆତ୍ମ ିକ ଭାବେ ମୃତ; କିନ୍ତୁ ଯଦି ସେ ତେଣୁ ନ ଥାନ୍ତ ା, ତେବେ ତାଙ୍କ ୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ ହେବାର ଆବଶ୍ୟ କତା ରହିବ ନଥାନ୍ତ ା। ଏହି ପୁନର୍ଜୀବନ "ପ୍ର ଭୁ ପରମେଶ୍ୱ ର କ'ଣ କହିବେ, ତାହା ଶୁଣିବାକୁ" ସମ୍ମ ତି ଦେବା ଦ୍ୱ ାରା ସମ୍ପ ନ୍ନ ହୁଏ; ଏବଂ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମ ା ଆମ ମଧ ରେ ବାସ କରିବାବେଳେ ଯେ ପୁନର୍ଜୀବନ ଆସେ, ତାହାକୁ ନିଶ୍ଚ ିତ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଅନ୍ୟ କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ ଆଗକୁ ଆସିବା

ଉଚିତ ନୁହେଁ।

> "ଆମ ମଧ୍ୟରେ ସତ୍ୟ ଭକ୍ତିପରାୟଣତାର ଏକ ପୁନରୁଜ୍ଜୀବନ ଆମ ସମସ୍ତ ଆବଶ୍ୟକତାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସର୍ବାଧିକ ମହାନ ଏବଂ ସର୍ବାଧିକ ଜରୁରୀ ଅଟେ। ଏହାକୁ ଅନ୍ୱେଷଣ କରିବା ଆମର ପ୍ରଥମ କାର୍ଯ୍ୟ ହେବା ଉଚିତ।" Selected Messages, book 1, 121.

ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକ ବିଷୟରେ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ନିମ୍ନଲିଖିତ କଥା କହିଛନ୍ତି।

> "ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଏକ ଜନସମୁଦାୟ ଭାବରେ ଏହି ପୁସ୍ତକ ଆମ ପାଇଁ କ'ଣ ଅର୍ଥ ବହନ କରେ ତାହା ବୁଝିବୁ, ସେତେବେଳେ ଆମ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ମହାନ ପୁନରୁଜ୍ଜୀବନ ଦେଖାଯିବ।" Testimonies to Ministers, 113.

"ପୁନରୁଜ୍ଜୀବନ" ଶବ୍ଦର ଅର୍ଥ ହେଉଛି ପୁଣିଥରେ ଜୀବନକୁ ଫେରାଇ ଆଣିବା। ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାରଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ରହିବା ପାଇଁ ଯେମାନେ ଚୟନିତ, ସେମାନେ ପ୍ରଥମେ ଏହା ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ହେବ ଯେ ସେମାନେ ମୃତ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନରୁଜ୍ଜୀବନର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି। ଏକ ଲକ୍ଷ ଚୁଆଳିଶ ହଜାର ମୃତ ଅଛନ୍ତି—ଏହି ସତ୍ୟଟି ସେହି ସନ୍ଦେଶର ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଂଶ, ଯାହା ଅନୁଗ୍ରହର ସମୟ ସମାପ୍ତ ହେବାର ଠିକ୍ ପୂର୍ବରୁ ମୋହରମୁକ୍ତ କରାଯାଏ। ଏହି ସତ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆମ ପାଖରେ କହିବାକୁ ଆହୁରି ବହୁତ କିଛି ଅଛି। ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରେ, ତାହା ହେଉଛି ସେହି "କୃପା", ଯାହା ପରମେଶ୍ୱର ସେମାନଙ୍କୁ ଦାନ କରନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ "ପୁନର୍ଜୀବିତ" କରି ନିଜ ଧର୍ମିକତା ସେମାନଙ୍କୁ ଦିଅନ୍ତି। ଯାହା ସେମାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜୀବିତ କରେ, ତାହା ହେଉଛି ଏହି ସତ୍ୟ ଯେ ଯୀଶୁ ହେଲେ ଆଲ୍ଫା ଏବଂ ଓମେଗା, ଏବଂ ଏହି ବୁଝାମଣା ସେମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଏମିତି ଏକ "ଶାନ୍ତି" ଉତ୍ପନ୍ନ କରେ, ଯାହା ସମସ୍ତ ବୁଝାମଣାକୁ ଅତିକ୍ରମ କରେ। ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଏହା ଯେ "ସତ୍ୟ" "ପୃଥିବୀରୁ ଅଙ୍କୁରିତ ହେବ।" "ସତ୍ୟ" ଭାବେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଏହି ସନ୍ଦେଶ, ଯାହା ହେଉଛି ଆଲ୍ଫା ଏବଂ ଓମେଗା, ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଉଦ୍ଭବ ହୁଏ, କାରଣ ଏହା "ପୃଥିବୀରୁ" ଅଙ୍କୁରିତ ହୁଏ। ଆରମ୍ଭରେ ସନ୍ଦେଶ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରରୁ ଆସିଥିଲା ଏବଂ ଶେଷରେ ସନ୍ଦେଶ ସେହି ଏକେ ସ୍ଥାନରୁ ଅଙ୍କୁରିତ ହୁଏ।

ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୁହାବାସୀମାନେ ଏକ ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ବୁଝାଯାଉଥିବା ପ୍ରସଙ୍ଗକୁ ଧ୍ୟାନରେ ରଖି, ଆମେ ଅନ୍ୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାମାନଙ୍କୁ ବିଚାର କରିବୁ, ଯେଉଁମାନେ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଗୁହାରେ ରହିଥିଲେ। ଯୀଶୁ ଯୋହନ ବପ୍ତିସ୍ମଦାତାଙ୍କୁ ଏଲୀୟା ବୋଲି ପରିଚୟ କରାଇଥିଲେ, ଏବଂ ଯୋହନ କାରାଗାରରେ ଥିବାବେଳେ ଜାଣିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେ, ଯୀଶୁ କି ଆସିବାକୁ ଥିବା ମସୀହା ଥିଲେ। ସେ ଯୀଶୁଙ୍କ ସତ୍ୟ ସ୍ୱଭାବକୁ ଜାଣିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିଲେ। ସେ ଜାଣିବାକୁ ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିଲେ ଯେ, ସେ ଯେ ସନ୍ଦେଶ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯେ ସନ୍ଦେଶକୁ ଯୀଶୁ ଅବିରତ ଭାବେ ଘୋଷଣା କରୁଥିଲେ, ସେହି ସନ୍ଦେଶ ହିଁ କି ସତ୍ୟ ସନ୍ଦେଶ। ସେ ଏହି ପ୍ରଶ୍ନଟି ଯୀଶୁଙ୍କୁ ପଚାରିବା ପାଇଁ ନିଜ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଲେ, ଏବଂ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରଶ୍ନକୁ ଅତିକ୍ରମ କରି ନିଜ ମହିମା ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଆଗୁଆଁ ବଢ଼ିଲେ।

> "ଏପରିଭାବେ ସେହି ଦିନ କଟିଗଲା, ଯୋହନଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନେ ସବୁକିଛି ଦେଖି ଓ ଶୁଣିଲେ। ଶେଷରେ ଯୀଶୁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିଜ ପାଖକୁ ଡାକିଲେ, ଏବଂ ସେମାନେ ଯାହା ଦେଖିଥିଲେ, ତାହା ଯାଇ ଯୋହନଙ୍କୁ କହିବାକୁ ଆଦେଶ ଦେଲେ, ଏହା ଯୋଗ କରି କହିଲେ, 'ଧନ୍ୟ ସେ, ଯେ କେହି ମୋରେ ବାଧା ପାଇବ ନାହିଁ।' ଲୂକ 7:23, R. V. ତାଙ୍କର ଦିବ୍ୟତାର ପ୍ରମାଣ ଯନ୍ତ୍ରଣାଭୋଗୀ ମାନବଜାତିର ଆବଶ୍ୟକତା ପ୍ରତି ତାହାର ଅନୁକୂଳତାରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା। ତାଙ୍କର ମହିମା ଆମର ନୀଚ ଅବସ୍ଥା ପ୍ରତି ତାଙ୍କର ଅବନମନରେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ ହେଲା।"

> "ଶିଷ୍ୟମାନେ ସେହି ସନ୍ଦେଶ ବହନ କଲେ, ଏବଂ ସେତିକି ହିଁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଥିଲା। ଯୋହନ ମଶୀହା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବାଣୀକୁ ସ୍ମରଣ କଲେ, 'ନମ୍ରମାନଙ୍କୁ ଶୁଭ ସମାଚାର ପ୍ରଚାର କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଭୁ ମୋତେ ଅଭିଷିକ୍ତ କରିଛନ୍ତି; ଭଗ୍ନ ହୃଦୟମାନଙ୍କୁ ବାନ୍ଧିବା ପାଇଁ, ବନ୍ଦୀମାନଙ୍କୁ ମୁକ୍ତି ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ, ଏବଂ ବନ୍ଧନରେ ଥିବାମାନଙ୍କ ପାଇଁ କାରାଗାରର ଦ୍ୱାର ଖୋଲିବା ପାଇଁ ସେ ମୋତେ ପଠାଇଛନ୍ତି; ପ୍ରଭୁଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହର ବର୍ଷ ଘୋଷଣା କରିବା ପାଇଁ।' ଯିଶାଇୟ 61:1, 2। ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟମାନେ କେବଳ ଏତିକି ଘୋଷଣା କଲେ ନାହିଁ ଯେ ସେ ମଶୀହା, ବରଂ ତାଙ୍କର ରାଜ୍ୟ କେମିତି ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବ ତାହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କଲା। ଯୋହନଙ୍କ ପାଇଁ ସେହି ଏକେଇ ସତ୍ୟ ଉଦ୍ଘାଟିତ ହେଲା, ଯାହା ମରୁଭୂମିରେ ଏଲିୟଙ୍କ ନିକଟକୁ ଆସିଥିଲା, ଯେତେବେଳେ 'ପ୍ରଭୁଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଏକ ମହାନ ଓ ପ୍ରବଳ ବାତାସ ପର୍ବତମାନଙ୍କୁ ଛିଣ୍ଡି ଦେଉଥିଲା ଏବଂ ଶିଳାମାନଙ୍କୁ ଭଙ୍ଗି ଖଣ୍ଡ ଖଣ୍ଡ କରୁଥିଲା; କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ ସେହି ବାତାସରେ ନ ଥିଲେ; ଏବଂ ବାତାସ ପରେ ଏକ ଭୂମିକମ୍ପ ହେଲା; କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ ସେହି ଭୂମିକମ୍ପରେ ନ ଥିଲେ; ଏବଂ ଭୂମିକମ୍ପ

> ପରେ ଏକ ଅଗ୍ନି ହେଲା; କିନ୍ତୁ ପ୍ରଭୁ ସେହି ଅଗ୍ନିରେ ନ ଥିଲେ:’ ଏବଂ ଅଗ୍ନି ପରେ, ଈଶ୍ୱର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କ ସହିତ ‘ଏକ ନୀରବ କ୍ଷୁଦ୍ର ସ୍ୱର’ ଦ୍ୱାରା କଥାହେଲେ। 1 ରାଜାବଳୀ 19:11, 12। ସେହିପରି ଯୀଶୁ ତାଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଅସ୍ତ୍ରଶସ୍ତ୍ରର ସଂଘର୍ଷ ଓ ସିଂହାସନ ଏବଂ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଉଲଟାଇ ଦେବା ଦ୍ୱାରା ନୁହେଁ, ବରଂ କରୁଣା ଓ ଆତ୍ମବଳିଦାନର ଜୀବନ ମାଧ୍ୟମରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ସହିତ କଥା କହି କରିବାକୁ ଥିଲେ।” The Desire of Ages, 217.

ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତି ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ। ଏହା “ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ହୃଦୟମଧରେ” ପହଞ୍ଚାଯାଏ। ସେଇଥିଲା “ମୃଦୁ କ୍ଷୁଦ୍ର ସ୍ୱର”ର ଶିକ୍ଷା। ତଥାପି ଏଲୀୟଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ ହେଉଛି ବାହ୍ୟ ସନ୍ଦେଶ, ଯାହା ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କର ବାହାରେ ଥିବା ଶକ୍ତିଗୁଡ଼ିକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ “ଶେଷ ଦିନମାନ”ରେ ଏଲୀୟଙ୍କୁ କହୁଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କର ବାକ୍ୟ ହେଉଛି ସେଇଠି ଯେଉଁଠାରେ ଶକ୍ତି ବସିଥାଏ, କିନ୍ତୁ “ଅସ୍ତ୍ରର ସଂଘର୍ଷ ଏବଂ ସିଂହାସନ ଓ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କର ପଟପରିବର୍ତ୍ତନ,” ଯାହା ବିନାଶକାରୀ ପବନ, ଭୂମିକମ୍ପ ଏବଂ ଅଗ୍ନି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ, ସେଗୁଡ଼ିକ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ତିନୋଟି ବାହ୍ୟ ଶକ୍ତିକୁ ସୂଚାଏ, ଯାହାଙ୍କ ସହ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନେ ସମ୍ମୁଖୀନ ହେବେ। ବିନାଶକାରୀ “ପବନ” ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀରେ ଇସ୍ଲାମର ଏକ ପ୍ରତୀକ। “ଭୂମିକମ୍ପ” ହେଉଛି ଫ୍ରେଞ୍ଚ ବିପ୍ଳବର ବିଦ୍ରୋହ ଓ ଅନାର୍କତା। “ଅଗ୍ନି” ହେଉଛି ସଦୋମ ଓ ଗୋମୋରା ଉପରେ ଆଣାଯାଇଥିବା ବିନାଶ। ଏଲୀୟ ଗୁହାକୁ ପହଞ୍ଚିବା ପାଇଁ ପାପାଲ ଶକ୍ତିଠାରୁ ପଳାଇଯାଇଥିଲେ, ସେହିହେତୁ ପ୍ରଭୁ ତାଙ୍କୁ ପ୍ରକାଶ କଲେ ଯେ ଜଗତର ଶେଷରେ ସଙ୍କଟକୁ ଗଠନ କରୁଥିବା ସମସ୍ତ ଦୁଷ୍ଟ ଶକ୍ତି ସତ୍ତ୍ୱେ ମଧ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଶକ୍ତି ମିଳିବାର ସ୍ଥାନ ସେଇ ମୃଦୁ କ୍ଷୁଦ୍ର ସ୍ୱର ହିଁ।

ମୋଶା, ଏଲୀୟ ଓ ଯୋହନ ବପ୍ତିସ୍ମଦାତା—ସମସ୍ତେ ଏହି କଥାର ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ଯେ ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ଗୁହାରୁ ଈଶ୍ୱରଙ୍କର ଚରିତ୍ରକୁ ଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ। “ଗୁହା” ହିଁ ସେହି ଏକମାତ୍ର ଚିହ୍ନ, ଯାହା ଦୁଷ୍ଟ ଓ ବ୍ୟଭିଚାରୀ ପିଢ଼ୀକୁ ଦିଆଯିବ। ଯୀଶୁ “ବ୍ୟଭିଚାରୀ ଓ ଦୁଷ୍ଟ ପିଢ଼ୀ” ବିଷୟରେ କହିଥିଲେ, ଯାହା “ତଦନ୍ତମୂଳକ ବିଚାର”ର “ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ”ର ପିଢ଼ୀ ଅଟେ। ସେହି ପିଢ଼ୀ ପାଇଁ ଚିହ୍ନ ଥିଲେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଯୋନା, ଯିଏ ତିନି ଦିନ ଗୋଟିଏ ଗୁହାରେ—ଏକ ତିମିଙ୍ଗିଳର ଉଦରରେ—କାଟିଥିଲେ।

> ଏବଂ ଯେତେବେଳେ ଲୋକମାନେ ବହୁ ସଂଖ୍ୟାରେ ଏକତ୍ର ହେଲେ, ସେ କହିବାକୁ ଆରମ୍ଭ କଲେ, “ଏହା ଏକ ଦୁଷ୍ଟ ପିଢ଼ି; ସେମାନେ ଗୋଟିଏ ଚିହ୍ନ ଖୋଜୁଛନ୍ତି; କିନ୍ତୁ ଯୋନା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କର ଚିହ୍ନ ବ୍ୟତୀତ ଏହାକୁ କୌଣସି ଚିହ୍ନ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ। କାରଣ ଯେପରି ଯୋନା ନୀନବୀୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଚିହ୍ନ ଥିଲେ, ସେପରି ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ମଧ ଏହି ପିଢ଼ି ପାଇଁ ହେବେ।” ଲୂକ 11:29, 30.

ଯୋନା ତିନି ଦିନ ଓ ତିନି ରାତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତିମିର ଉଦର ମଧରେ ଥିଲେ, ଯେପରି ଯିଶୁ ମଧ ତିନି ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମାଧିରେ ଥିଲେ। ଯୋନା ଜଣେ ଚିହ୍ନ ଥିଲେ, ଏବଂ ଯିଶୁ ମଧ ସେହିପରି। ସେମାନେ ପୁନରୁତ୍ଥାନର ଚିହ୍ନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି, ଯାହା ନିଶ୍ଚୟଭାବେ ମୃତ୍ୟୁ ପରେ ଆସେ।

> ତାହାପରେ କେତେକ ଶାସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଫରିଶୀମାନେ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ଗୁରୁଦେବ, ଆମେ ତୁମ ପକ୍ଷରୁ ଗୋଟିଏ ଚିହ୍ନ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରୁଛୁ। କିନ୍ତୁ ସେ ସେମାନଙ୍କୁ ଉତ୍ତର ଦେଇ କହିଲେ, ଦୁଷ୍ଟ ଓ ବ୍ୟଭିଚାରୀ ପିଢ଼ି ଚିହ୍ନ ଖୋଜୁଛି; ତଥାପି ତାହାକୁ କୌଣସି ଚିହ୍ନ ଦିଆଯିବ ନାହିଁ, କେବଳ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଯୋନାଙ୍କ ଚିହ୍ନ ବ୍ୟତୀତ। କାରଣ, ଯେପରି ଯୋନା ତିନି ଦିନ ଓ ତିନି ରାତି ତିମିମାଛର ପେଟରେ ଥିଲେ, ସେପରି ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ର ମଧ ତିନି ଦିନ ଓ ତିନି ରାତି ପୃଥିବୀର ଅନ୍ତସ୍ଥଳରେ ରହିବେ। ନିନବେର ଲୋକମାନେ ଏହି ପିଢ଼ି ସହିତ ବିଚାରରେ ଉଠିବେ ଏବଂ ଏହାକୁ ଦୋଷୀ ଠାରାଇବେ; କାରଣ ସେମାନେ ଯୋନାଙ୍କ ପ୍ରଚାରରେ ମନଫେରାଇଥିଲେ; ଏବଂ ଦେଖ, ଯୋନାଠାରୁ ଅଧିକ ମହାନ ଜଣେ ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି। ମାଥିଉ 12:38–41.

ଯଦି ଆମେ ଇତିହାସର ପୁନରାବୃତ୍ତିର ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ବୁଝୁ, ଏବଂ ସମସ୍ତ ପବିତ୍ର ଇତିହାସ ବିଶ୍ୱର ଶେଷକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ ବୋଲି ଥିବା ତଥ୍ୟ ସହ ଏହାକୁ ସମ୍ବନ୍ଧିତ କରୁ, ତେବେ ଯୋନା ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର ମୃତ୍ୟୁ, ସମାଧି ଓ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ “ଚିହ୍ନ” ଏବଂ ସେହି ସହିତ ସନ୍ଦେଶ ମଧ୍ୟ ଅଟେ। ଯେତେବେଳେ ଯୋନା ତିମିମାଛର ଉଦରରୁ ବାହାର କରାଯାଇଥିଲେ, ସେ ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରଘୋଷଣ କଲେ; ଯେପରି ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ଯେଉଁ ଗୁହାରେ ଥିଲେ, ସେଠାରୁ ଦୂତ ପାଷାଣଟି ହଟାଇଦେବାମାତ୍ରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପୁନରୁତ୍ଥାନର ସନ୍ଦେଶ ତତକ୍ଷଣାତ୍ ପ୍ରଘୋଷିତ ହେଲା। ମୋଶା,

ଏଲିୟା, ଯୋନା ଓ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଯେମାନେ ପ୍ରତିନିଧିତ ହୋଇଛନ୍ତି, ସେମାନେ କେବଳ "ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ" ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକଙ୍କୁ ନୁହେଁ, ବରଂ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକେ ଯେ ସନ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ, ତାହାକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତୀକୀକୃତ କରୁଛନ୍ତି।

ଯୋନାଙ୍କର ଚିହ୍ନରେ ସେହି ଗୁହା-ଅନୁଭବ ସମ୍ମିଳିତ ଅଛି, ଯେଉଁଠାରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କର କରୁଣାମୟ ସ୍ୱଭାବ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ। ଯୀଶୁ ଯେପରି ଏଲିୟାଙ୍କୁ କରୁଣା ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥିଲେ, ସେହି ଏକେଇ କରୁଣା ଯୋନାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ସେ ବାର୍ତ୍ତା ଘୋଷଣା କରିବାର ନିଜ ଦାୟିତ୍ୱରୁ ପଳାଇଯାଉଥିଲେ। ଯୋନା ବିଷୟରେ କହିବାକୁ ଆଉ ବହୁତ କିଛି ଅଛି, କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଅନ୍ୟ କିଛି ବିଷୟକୁ ଉଠାଇବା ଆବଶ୍ୟକ।

ଗୁହା, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ କଥାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ, ମୃତ୍ୟୁ ଏବଂ ପୁନରୁତ୍ଥାନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଶେଷ ଦିନମାନରେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଚୁକ୍ତିବଦ୍ଧ ଲୋକମାନେ ମୃତ ଥିଲେ ଏବଂ ପରେ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହେଲେ ବୋଲି ଅନେକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ପରିଚିତ କରାଯାଇଛନ୍ତି। ନିଶ୍ଚୟ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ରାଜ୍ୟକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଜଣେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟିୟାନଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପଡ଼େ, ଏବଂ ଏହା ପୁରୁଣା ଶାରୀରିକ ମନୁଷ୍ୟର ମୃତ୍ୟୁକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, କିନ୍ତୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଭାବରେ ଏହାର ଅର୍ଥ ତାହାଠାରୁ ଅଧିକ। ଏହା ଏକ ଏମିତି ସନ୍ଦେଶ ବିଷୟରେ କହେ, ଯାହା ନିଜ ପଥରେ ଥମ୍ଭି ଦିଆଯାଇଛି। ଏଲିୟା ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରଚାର କରିବା ବନ୍ଦ କଲେ, ଯୋନା ସନ୍ଦେଶ ପ୍ରଚାର କରିବାରୁ ପଳାଇଗଲେ। ଯୋହନଙ୍କୁ କାରାଗାରରେ ପକାଯାଇଲା ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଗଲା। ଯୀଶୁଙ୍କୁ କ୍ରୁଶରେ ଦିଆଗଲା।

ଏହିପରି, ଯୋନାର ଚିହ୍ନ କେବଳ ମୃତ୍ୟୁ ଓ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ନୁହେଁ; ବରଂ ଏହା ଗୋଟିଏ ସନ୍ଦେଶର ମୃତ୍ୟୁ ଓ ପୁନରୁତ୍ଥାନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ। ଏବଂ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟରେ ପ୍ରତିରୂପିତ ସମସ୍ତ ସନ୍ଦେଶ ସେହି ଅନ୍ତିମ ସତର୍କବାଣୀ ସନ୍ଦେଶକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ଯାହା ପିତା ଯିଶୁଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ, ପରେ ଯିଶୁ ତାହା ଗବ୍ରିଏଲଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ, ପରେ ଗବ୍ରିଏଲ ତାହା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତାଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ, ଯିଏ ପରେ ତାହା ଲେଖି ମଣ୍ଡଳୀମାନଙ୍କୁ ପଠାଇଥିଲେ। ମୋଶାଙ୍କର ଗୁହା-ଅନୁଭବରେ ଈଶ୍ୱର ସେହି ସନ୍ଦେଶକୁ ସମାପ୍ତ କରି ପୁନରାରମ୍ଭ କରିବାକୁ ମନସ୍ଥ ଥିଲେ। ଏଲିୟା ଦୂତ ଭାବରେ ନିଜ କାର୍ଯ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରି ଗୁହାକୁ ପଳାଇଥିଲେ। ଯୋନା ତର୍ଶୀଶକୁ ପଳାଇଥିଲେ। ଯୋହନ ବପ୍ତିସ୍ମଦାତାଙ୍କୁ ହତ୍ୟା କରାଗଲା, ଯେପରି ଯିଶୁଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କରାଗଲା। ଏହି ସମସ୍ତ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକକୁ ଆଣି ପରସ୍ପର ସହିତ ସମନ୍ୱିତ କରାଯିବାକୁ ହେବ। ଦାନିୟେଲ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଦୁଇଟି ପୁସ୍ତକ, କିନ୍ତୁ "ଯିଶୁଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ" ଚିହ୍ନିତ କରେ ଯେ, ସେମାନେ ଏକ ପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି। ସେମାନଙ୍କ ପାଖରେ ବାଇବେଲର ସମାନ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ରହିଛି। ଦୁଇଟି ପୁସ୍ତକ ଯେଉଁମାନେ ମିଶି ଏକ ପୁସ୍ତକ ହୁଅନ୍ତି, ଏବଂ ଦୁଇଜଣ ଲେଖକ ଯେଉଁମାନେ ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି।

ବାବିଲୋନର ଜଣେ ବନ୍ଦୀ ଏବଂ ପରେ ମେଦୋ-ପର୍ସିଆର ଅଧୀନସ୍ଥ ଦାନିଏଲ ସିଂହମାନଙ୍କ ଗୁହାରେ ପକାଯାଇଥିବାବେଳେ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ। ଯୋନା ମାଛଦ୍ୱାରା ଗିଳାଯାଇଥିବାବେଳେ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବେ ମରିଗଲେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ଲେଖକ ଯୋହନଙ୍କୁ ଫୁଟୁଥିବା ତେଲରେ ପକାଯାଇଥିବାବେଳେ ସେ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲେ। ୱିଲିୟମ ମିଲର ମରିଗଲେ, କିନ୍ତୁ ତାଙ୍କ ପାଖରେ ଏହି ପ୍ରତିଜ୍ଞା ଅଛି ଯେ ଧର୍ମୀମାନଙ୍କର ପୁନରୁତ୍ଥାନ ପାଇଁ ଦୂତମାନେ ତାଙ୍କର ସମାଧି ପାଖରେ ଅପେକ୍ଷା କରୁଛନ୍ତି। Future for America ନାମକ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟ ୧୮ ଜୁଲାଇ, ୨୦୨୦ ତାରିଖରେ ପ୍ରତୀକାତ୍ମକ ଭାବେ ମୃତ୍ୟୁବରଣ କଲା।

ଶେଷ ସତର୍କବାଣୀର ସନ୍ଦେଶ ପୋପତ୍ୱୀୟ ଶକ୍ତିର ଘାତକ ଆଘାତ ସୁସ୍ଥ ହେବାର ପରିପ୍ରେକ୍ଷ୍ୟରେ ସ୍ଥାପିତ ହୋଇଛି। ଆଘାତର ସୁସ୍ଥତା ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ତ୍ରୟୋଦଶ ଓ ସପ୍ତଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଏକ ବିଶେଷ ବିଷୟ। ଯେତେବେଳେ ସେହି ଘାତକ ଆଘାତ ସୁସ୍ଥ ହେବ, ସେତେବେଳେ ପୁନରୁଜ୍ଜୀବିତ ପୋପତ୍ୱ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ସପ୍ତଦଶ ଅଧ୍ୟାୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ ଅଷ୍ଟମ ରାଜ୍ୟରେ ପରିଣତ ହେବ। ଏହାକୁ ଅଷ୍ଟମ ବୋଲି ଚିହ୍ନିତ କରାଯାଇଛି, ଅର୍ଥାତ୍ ସେ ସାତରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ। ଅଷ୍ଟ ସଂଖ୍ୟା ପୁନରୁତ୍ଥାନର ପ୍ରତୀକ; କାରଣ ଚୁକ୍ତିସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସମ୍ପର୍କର ମୁଦ୍ରାରୂପେ ସୁନ୍ନତକର୍ମ ପୁଅ ଶିଶୁର ଜନ୍ମ ପରେ ଅଷ୍ଟମ ଦିନରେ କରାଯିବାକୁ ଥିଲା। ଖ୍ରୀଷ୍ଟୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସେହି ବିଧିର ସ୍ଥାନରେ ବପ୍ତିସ୍ମ ଆସିଲା, ଏବଂ ବପ୍ତିସ୍ମ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ମୃତ୍ୟୁ, ସମାଧି ଓ ପୁନରୁତ୍ଥାନକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ସପ୍ତମ ଦିନ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦିନରେ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହେଲେ। ଏହିପରି ସେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଗତ ଭାବେ ଅଷ୍ଟମ ଦିନରେ ପୁନରୁତ୍ଥିତ ହେଲେ। ଏକ ହଜାର ବର୍ଷର ବିଶ୍ରାମ ପରେ, ନୂତନକୃତ ପୃଥିବୀ ଅଷ୍ଟମ ସହସ୍ରାବ୍ଦୀରେ ପୁନରୁଜ୍ଜୀବିତ ହୁଏ।